

AANVRAAG OM DE EIGEN FIETS TE GEBRUIKEN VOOR WOON-WERKVERKEER MET TOEKENNING VAN EEN FIETSVERGOEDING

De ondergetekende

.....
(naam + voornaam)

bij de NATIONALE ARBEIDSRAAD

vraagt zijn/haar fiets te gebruiken in woon-werkverkeer voor de verplaatsing tussen

en

.....
(gemeente van vertrek) (gemeente van aankomst)

met volgend traject:

(nauwkeurige omschrijving van de vertrekplaats, de gevolgde wegen met aanduiding van de doorkruiste gemeenten met hun woonkernen, de aankomstplaats en met opgave van het aantal afgelegde kilometers in elke gemeente)

De af te leggen afstand bedraagtkm x =km.

In aansluiting worden nog volgende gemeenschappelijke openbare vervoermiddelen gebruikt (eventueel toevoegen):

(datum en handtekening)

⇒ Te overhandigen aan de Secretaris van de NAR
voor advies:

Koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen (Belgisch Staatsblad 01 juni 1933)

<Opschrift vervangen door artikel 1 van de wet van 7 juni 1994 (Belgisch Staatsblad van 8 juli 1994)
(NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 08-07-1994 en tekstbijwerking tot 01-07-2010)

Artikel 1. <W 1994-06-07/30, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994> Elke verklaring afgelegd in verband met een aanvraag tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat, een andere publiekrechtelijke rechtspersoon, van de Europese Gemeenschap of een andere internationale instelling is, of geheel of gedeeltelijk bestaat uit openbare gelden, moet oprecht en volledig zijn. Hij die weet of moest weten dat hij geen recht meer heeft op het gehele bedrag van een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in het eerste lid, is verplicht dit te verklaren

Art. 2. <W 1994-06-07/30, art. 3, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994> § 1. Hij die geen verklaring, bedoeld in artikel 1, tweede lid, heeft afgelegd en die een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, of een gedeelte daarvan, aanvaardt of behoudt, wetende dat hij daarop geen of slechts gedeeltelijk recht heeft, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijftienduizend frank.

§ 2. Hij die wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring aflegt in verband met een aanvraag, tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijftigduizend frank.

§ 3. Hij die een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, aanwendt voor andere doeleinden dan die waarvoor ze werd bekomen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijfenzeventigduizend frank.

§ 4. Hij die, ten gevolge van een verklaring, bedoeld in § 2, een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, ontvangt of behoudt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot honderdduizend frank.

§ 5. De straffen gesteld in de vorige paragrafen worden verdubbeld indien een overtreding van één van die bepalingen wordt begaan binnen vijf jaar na de uitspraak van een vonnis of een arrest houdende veroordeling wegens één van die strafbare feiten dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Art. 2bis. <ingevoegd bij W 1994-06-07/30, art. 4, Inwerkingtreding : 18-07-1994> De natuurlijke- en rechtspersonen die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerlijk verantwoordelijk zijn voor de schadevergoeding, de intresten en de kosten, zijn eveneens verantwoordelijk voor de betaling van de geldboeten.

Art. 3. De teruggave van de ten onrechte betaalde sommen wordt ambtshalve bevolen door de rechtbank bij welke de vervolging aanhangig is gemaakt.
[¹ lid 2 opgeheven]¹

Art. 4. Al de bepalingen van boek I van het Strafwetboek zijn van toepassing op de inbreuken beoogd in de voorgaande artikelen.

(De bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42 van het Strafwetboek wordt evenwel altijd uitgesproken.) <W 1994-06-07/30, art. 5, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994>

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

(1)<W 2010-06-06/06, art. 109, 4°, 003; Inwerkingtreding : 01-07-2011>